Ankenævnet for Forsikring

Den 8. november 2017 blev i sag nr. 91082:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S. Hun klager ved sin advokat over størrelsen af den ménerstatning, selskabet har udbetalt i forbindelse med et ulykkestilfælde.

Klageren var den 27/8 2013 udsat for et ulykkestilfælde, hvor hun faldt ned ad en trappe. Ved ulykken pådrog hun sig smerter i halebenet og lænderyggen. Klageren har efterfølgende klaget over stærke lændesmerter med udstrålende smerter til begge ben. Hun fik foretaget en stivgørende operation af lænden den 12/12 2014.

Selskabet har fastsat méngraden til 5 % og har udbetalt erstatning i overensstemmelse hermed. Selskabet har med henvisning til udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 23/3 2017 anført, at der ikke er årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og den stivgørende rygoperation, da operationen er foretaget på grund af klagerens degenerative forandringer og ikke som følge af ulykkestilfældet. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet klagerens varige mén efter ulykkestilfældet til mindre end 5 %.

Klagerens advokat har i klage af 6/7 2017 til nævnet blandt andet anført:

> "Nærværende sag drejer sig om udmåling af méngraden som følge af den ulykke, min klient var udsat for den 27. august 2013.
> Min klients ulykkesforsikring hos Tryg har tidligere vurderet méngraden til 5 %, jf. vedlagte.

Min klients anden ulykkesforsikring hos [andet forsikringsselskab] har vurderet de varige mén til 15 %, jf. vedlagte.

Min klient har dog ikke været enig i udmålingen af méngraden, herunder vurderingen af årsagssammenhæng, og sagen har efterfølgende været forelagt Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som herefter har vurderet méngraden til mindre end 5 %, jf. vedlagte.

Til brug for Ankenævnets behandling af nærværende sag skal jeg herefter fremkomme med følgende bemærkninger:

Som det fremgår af den foreliggende vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, vurderer Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at der ikke er årsagssammenhæng mellem min klients lændegener og ulykken, idet Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at generne skyldes degenerative forandringer.

Forud for skaden havde min klient ikke lændegener, jf. i det hele vedlagte lægelige materiale.

Min klient har som følge af ulykken daglige, svære smerter, jf. også det nedenfor anførte, og grundet de svære smerter benytter min klient dagligt smerteplaster 15 mg, ligesom hun indtager panodil 665 mg 2 tabletter x 3, ibufrem 400 mg 3 tabletter x 3. I den forbindelses henviser jeg til den omstændighed, at min klient ikke tåler morfin, jf. også vedlagte journalnotat af 1. juni 2015 fra min klients lægejournal, hvoraf fremgår, at min klients medicin blev omlagt, ligesom det fremgår, at min klient *'ikke tåler morfin'*.

Det er således veldokumenteret, at min klient har svære smerter.

Såvel Tryg som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har lagt vægt på, at min klient har forudbestående degenerative forandringer i lænden, på trods af at disse ikke har været symptomgivende tidligere. Jeg vedlægger kopi af udtalelse af 23. marts 2017.

Derudover har Tryg som anført vurderet, at der ikke er årsagssammenhæng mellem ulykken og min klients gener i højre ben samt den nedsatte bevægelighed i lænd, da selskabet *'mener det skyldes følger efter operation af lænden. Operationen blev ikke foretaget på grund af dette ulykkestilfælde, men på grund af dine påvist degenerative forandringer i lænden'*.

Det af Tryg anførte er imidlertid ikke korrekt. **Operationen blev således netop foretaget grundet generne, som opstod ved ulykken d. 27. august 2013, og min klient har ikke forud for ulykken overhovedet haft lændegener.**

For så vidt angår min klients gener i højre ben bemærkes, at min klient oplyser, at generne i højre ben er opstået som følge af, at min klient forsøger at undgå at belaste sit venstre ben, idet der er betydelige gener i venstre ben som følge af ulykken. Min klient oplyser, at hun meddelte [speciallæge] dette. Min klient har således overbelastet sit højre ben, idet hun ville forsøge at undgå svære smerter og svigt i sit venstre ben. Min klient har bl.a. fortsat nedsat kraft i venstre ben og smerter i lænderyggen som følge af ulykken.

Min klients ulykkesforsikring hos Tryg ses efter min opfattelse at have vurderet følgerne udelukkende på baggrund af oplysninger i den foreliggende speciallægeerklæring fra

[speciallæge], og jeg skal venligst henvise til de i sagen øvrige foreliggende lægelige akter, der i det hele støtter, at det er ulykken, der er årsag til min klients gener.

For så vidt angår årsagen til operationen, skal jeg bemærke, at det bl.a. fremgår af vedlagte journalnotat af 30. oktober 2014 fra Rygkirurgisk Ambulatorium, at min klient undersøges netop grundet generne, der opstod ved ulykken i 2013 (*'for år tilbage'*). Endvidere fremgår det, at *'Når man gennemgår scanningsbilleder passer hendes udstrålende sympt. meget godt med en 5. rods påvirkning'*.

Det fremgår ikke af de foreliggende journalnotater, at min klient er opereret på grund af slidgigt.

Operationen blev som anført foretaget med henblik på at forsøge at afhjælpe min klients gener efter faldet.

Der har forud for ulykken aldrig været symptomer på slidgigt, jf. de foreliggende lægelige akter. Det var således først ved ulykken d. 27. august 2013, at der opstod ryggener.

Også af journalnotat af 30. oktober 2014 fremgår det, at [læge] anfører, at generne opstod efter faldtraumet.

Det forhold, at man i forbindelse med skanning gør et tilfældigt fund og finder tegn på slidgigt, medfører ikke, at årsagen til operationen herefter er slidgigt. Således er der blot tale om en beskrivelse af de pågældende scanningsbilleder, og som også anført ovenfor, har min klient ikke forud for ulykken haft gener eller tegn på slidgigt.

Endvidere henviser jeg til den omstændighed, at min klients funktionsevne allerede efter ulykken og forud for operationen var betydeligt nedsat, jf. de foreliggende lægelige akter. I den forbindelse henvises til vedlagte journalnotat af 12. august 2014 – dvs. 4 mdr. før operationen –, hvoraf bl.a. fremgår, *'Pt. har siden fald på trappe sidste år haft stærke lændesmerter med udstråling til ve. ben'*.

Endeligt skal jeg henvise til vedlagte lægeattest, der er indhentet til brug for behandling på Rehabiliteringsteam.

Det fremgår bl.a. af ovennævnte lægeattest:

'*Pt. faldt i 2013 på trappe. I forbindelse med faldet opstod der svære lænderygsmerter, der blev forsøgt afhjulpet med en stivgørende operation.* [min fremhævning].

Det fremgår endvidere: *'Desværre har behandlingen ikke haft den ønskede effekt, og pt har således fortsat svære rygsmerter og smerter i især venstre ben'*.

Det gøres således gældende, at det er veldokumenteret, at min klients nuværende gener ikke skyldes degenerative forandringer, som man tilfældigt har fundet i forbindelse med skanning. Min klients betydelige gener er udelukkende forårsaget af ulykken den 27. august 2013.

På baggrund af det ovenfor anførte gøres det herefter gældende, at min klients méngrad som minimum udgør 20 %."

Selskabet har i brev af 30/8 2017 til nævnet heroverfor blandt andet anført:

"Sagen er behandlet efter betingelserne for ulykkesforsikring nr. 0406 og drejer sig om, at vores kunde, [klageren], i skadeanmeldelse af 26. juni 2014 anmeldte et ulykkestilfælde, hvor hun faldt ned ad trappen og slog ryggen.

Tvisten vedrører méngradens størrelse, som af os er fastsat til 5% og efterfølgende af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er fastsat til mindre end 5% mens andet selskab har vurderet méngraden til 15%.

Sagsfremstilling
Den 26. juni 2014 modtog vi en anmeldelse fra vores kunde hvoraf det fremgik, at hun på vej ned ad trappe med en vasketøjskurv, træder forkert og falder 4-5 trin ned med vasketøjskurven i hånden.

Vi indhentede herefter sagens lægelige oplysninger fra egen læge og i brev af 30. juli 2014 anerkendte vi hændelsen som omfattet af forsikringen.

I brev af 23. september 2014 meddelte vi kunden om at vi udbetalte aconto erstatning på 5%.

Den 11. november 2014 vendte kunden tilbage i det hun fortsat havde mange smerter fra ryggen. Hun oplyste, at hun skulle opereres den 12. december 2014. Vi bad hende derfor om at vende tilbage med status efter operationen.

Ved brev af 6. april 2015 vendte kunden tilbage. Hun oplyste at hun skulle til kontrol om 9 måneder. Vi bad hende derfor om at vende tilbage efter kontrollen.

I brev af 7. november 2015 vendte kunden tilbage og oplyste at hun fortsat havde mange gener, men at hun ville vende tilbage når hun var endelig afsluttet på [sygehus].

Da kunden blev afsluttet, indhentede vi journalerne fra kundens egen læge samt [hospital] og forelagde sagen for vores lægekonsulenter. Det blev besluttet at der skulle indhentes en neurokirurgisk speciallægeerklæring.

Speciallægeerklæringen konkluderede bl.a. følgende:

'Skadelidte har kroniske følger efter traume mod nedre del af lænderyggen. Forandringerne på MR er dog ikke traumerelaterede, men på degenerativ basis. Der er ingen tvivl om, at hændelsen har været årsagsgivende til de umiddelbare lavtsiddende lændesmerter, der trak ned i balderne. Bevægeindskrænkninger, som er middelsvær på nuværende tidspunkt, skyldes til gengæld det operative indgreb, der er udført.

Der er tale om et mén samt nogen påvirkning af erhvervsevnen. Tilstanden må betragtes som værende stationær.'

På baggrund af sagens lægelige oplysninger, vurderede vi, at ulykkestilfældet den 27. august havde medført et varigt mén på 5%. Ved vores vurdering tog vi forbehold for forudbestående degenerative forandringer i lænden, på trods af at de ikke tidligere havde været symptomgivende. Herudover lagde vi vægt på, at kunden havde lette, daglige rygsmerter uden eller med let bevægeindskrænkning. Vi vurderede, at der ikke var årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og de nuværende gener i højre ben og for den

middelsvære indskrænkede bevægelighed i lænden, da vi mente at dette skyldtes følger efter operation af lænden. Operationen blev ikke foretaget på grund af et ulykkestilfælde, men på grund af degenerative forandringer i lænden. Da vi allerede havde udbetalt 5% a conto, udbetalte vi ikke yderligere i sagen.

Kunden og dennes advokat var ikke enig i vores vurdering og vi besluttede derfor at forelægge sagen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Den 4. april 2017 modtog vi en udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. De vurderede det varige mén til mindre end 5% på grund af manglende årsagssammenhæng. De har begrundet deres afgørelse på følgende måde:

'Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at [klageren] har gener efter uheldet i form af konstante smerter lavt i lænden med udstråling til begge ben, dog mest udtalt til det højre.

Det fremgår af de helbredsmæssige oplysninger, at [klageren] har fået påvist degenerative forandringer i mellem 4. og 5. lændehvirvel, samt fået foretaget en stivgørende operation af lænden.

Det er imidlertid vores lægelige vurdering, at der ikke er årsagssammenhæng mellem de påviste degenerative forandringer samt den stivgørende operation og det anmeldte uheld. På baggrund af ovenstående er det vores vurdering, at [klagerens] aktuelle lændegener efter det anmeldte uheld isoleret set har medført et varigt mén på mindre end 5 procent.

Vi vurderer derfor, at uheldet den 27. august 2013 isoleret set har medført et varigt mén på mindre end 5 procent

Den 4. april 2017 meddelte vi kundens advokat om, at vi på baggrund af udtalelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke kunne udbetale yderligere erstatning i sagen.

Forsikringsbetingelserne
Af forsikringsbetingelsernes stk. 3.1. fremgår det, at 'For at opnå dækning skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen er egnet til at forårsage personskade. Det vil sige, om hændelsen i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden'.

Af forsikringsbetingelsernes stk. 3.2.1 fremgår det, at følger af ulykkestilfælde, hvis hovedårsag er bestående sygdom eller sygdomsanlæg ikke er dækket.

Af forsikringsbetingelsernes stk. 3.2.2 fremgår det, at forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom ikke er dækket.

Af forsikringsbetingelsernes stk. 9.1.4 fremgår det, at méngraden som følge af ulykkestilfældet skal være 5% eller derover for at der udbetales erstatning.

Af forsikringsbetingelsernes stk. 9.2.1 fremgår det, at gener svarende til et i forvejen bestående mén eller en lidelse, herunder degenerative forandringer, uanset om den ikke tidligere har været symptomgivende. Endvidere kan dette ikke bevirke, at méngraden fastsættes højere, end hvis et sådant mén eller lidelse ikke eksisterede.

Vurdering
Efter modtagelsen af klagen gennem ankenævnet, har vi gennemgået sagen på ny. Den modtagne klage giver os ikke anledning til at ændre afgørelse.

Vi fastholder, at méngraden er 5 % som følge af det anmeldte ulykkestilfælde. Vi betvivler dog på ingen måde, at vores kunde har massive rygproblemer, hvilket også fremgår af advokatens fremstilling af sagen til nævnet. Vi må dog fastholde, at disse ikke kan tilskrives det pågældende ulykkestilfælde, men derimod overvejende skyldes andre forhold.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har som uvildig instans vurderet méngraden til mindre end 5% idet de vurderer, at det anmeldte ulykkestilfælde ikke selvstændigt har medført et varigt mén på 5%.

Det fremgår af vores kundes advokats brev til ankenævnet, at andet selskab har vurderet méngraden højere end os. Til dette bemærkes, at vi ikke er bundet af andre selskabers vurdering af méngradens størrelse. I denne forbindelse henvises til ankenævnskendelse nr. 64.571 og 81.336."

Af journalnotat af 30/10 2014 fra rygkirurgisk ambulatorium fremgår blandt andet:

"Det drejer sig om pt. som efter faldtraume for år tilbage har haft tiltagende lænderygsm. med tendens til udstråling på ve. siden af ve. lår. Hun har været forsøgt konservativt, men trods dette har der været tiltagende grad af forværring i tilstanden og er udredt med MR 30/7 som viser at der er tale om L4/5 niveau, hvor der er facetledsartrose og facetledshypertrofi samt recesstenose og diskusdegeneration. Hendes sm. stråler ned i lat. side af ve. lår og crus så snart hun prøver at gå og stå."

Af journalnotat af 12/12 2014 fra rygkirurgisk ambulatorium fremgår blandt andet:

"Niveau identificeres under gennemlysning. Der laves lille laminektomi L4/5, hvorefter facetleddet afmejsles på venstre side. Facetledder er svært hypertrofieret og prominerer ind i spinalkanalen"

Af journalnotat af 17/2 2016 fra rygkirurgisk ambulatorium omhandlende resultatet af MR-scanning fremgår blandt andet:

"Når man gennemser billederne ser det rigtigt pænt ud. TLIF'en sidder en smule bagtil, men pt. har ikke ve.sidig rodsympt. Har en tendens til nogle sm. i hø. ben, men der ser ud til at være rigtig god plads til samtlige nerverødder i hø. side. Scanningen giver således ingen forklaring på hendes sympt. og man må nok sige, at der ikke er så meget yderligere vi kan gøre rent opr.
Vi enes derfor om ikke at foretage os yderligere herfra."

Af neurokirurgisk speciallægeerklæring af 18/4 2016 fremgår blandt andet:

"**Røntgenundersøgelser:**
Primær MR-skanning af columna lumbalis har vist degenerative, ikke-traumerelaterede forandringer bestående i snævre pladsforhold ud i recesserne svarende til rodafgangen L 4/L 5 på begge sider. Ved dagens undersøgelse er billeder, der foreligger på [hospital],

endvidere gennemgået. Viser, at de isatte skruer og skinner samt protese i discusrummet L 4/L 5 sidder, som de skal.
…
Lænderyggen: Normal lordosering. Der ses en 15 cm lang cikatrice. Der er en middelsvær fiksation af lænderyggen på baggrund af den stivgørende operation, der er foretaget. Dette, både hvad angår sidefældning mod højre og venstre samt ekstension og fleksion, hvor finger-/gulvafstand er 40 cm.
Overekstremiteter: Er venstrehåndet. Normal kraft, tonus, sensibilitet og dybe reflekser. Ingen mistanke om nerverodspåvirkning.
Underekstremiteter: Angiver let hypæstesi på ydersiden af begge ben. Dog mindre udtalt end før operationen. Der er ingen pareser. Bilateralt er der strakt benløft til 80 grader uden udstrålende fænomener. Der er egale dybe reflekser uden sideforskel. Sensoriske følger efter 5. rodspåvirkning bilateralt. Intet motorisk.
Gangen: Normal.
…
På baggrund af de fortsatte gener blev der foretaget operation med frilægning af de nævnte rødder og samtidig stivgørende operation med skruer og skinner og isætning af protese i bruskskiverummet.

Operationen har ikke haft den store effekt. Postoperative røntgenundersøgelser viser, at implantaterne sidder, som de skal, og rent kirurgisk har man intet yderligere at tilbyde. Der er tale om et kronisk rygproblem, uden der aktuelt er mistanke om nerverodspåvirkning
…
Objektivt finder man for lænderyggens vedkommende muskulære forandringer samt en middelsvær bevægeindskrænkning på baggrund af den stivgørende operation. Ingen mistanke om aktuel nerverodspåvirkning.

Skadelidte har nu kroniske følger efter traume mod nedre del af lænderyggen. Forandringerne på MR er dog ikke traumerelaterede, men på degenerativ basis. Der er ingen tvivl om, at hændelsen har været årsagsgivende til de umiddelbare lavtsiddende lændesmerter, der trak ned i balderne. Bevægeindskrænkninger, som er middelsvær på nuværende tidspunkt, skyldes til gengæld det operative indgreb, der er udført.

Der er tale om et mén samt nogen påvirkning af erhvervsevnen. Tilstanden må betragtes som værende stationær."

Center for Private Erstatningssager i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i udtalelse af 23/3 2017 blandt andet anført:

"Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at [klageren] har gener efter uheldet i form af konstante smerter lavt i lænden med udstråling til begge ben, dog mest udtalt til det højre.

Det fremgår af de helbredsmæssige oplysninger, at [klageren] har fået påvist degenerative forandringer i mellem 4. og 5. lændehvirvel, samt fået foretaget en stivgørende operation af lænden.

Det er imidlertid vores lægelige vurdering, at der ikke er årsagssammenhæng mellem de påviste degenerative forandringer samt den stivgørende operation og det anmeldte uheld.

På baggrund af ovenstående er det vores vurdering, at [klagerens] aktuelle lændegener efter det anmeldte uheld isoleret set har medført et varigt mén på mindre end 5 procent.

Vi vurderer derfor, at uheldet den 27. august 2013 isoleret set har medført et varigt mén på mindre end 5 procent."

Af forsikringsbetingelserne fremgår blandt andet:

"2 Hvad dækker forsikringen

2.1

Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde.

2.2

Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

3 Hvad dækker forsikringen ikke

3.1 Manglende årsagssammenhæng

For at opnå dækning skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden.

Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen er egnet til at forårsage personskade. Det vil sige, om hændelsen i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden.

3.2 Sygdom m.m.

3.2.1

Følger af ulykkestilfælde, hvis hovedårsag er bestående sygdomme eller sygdomsanlæg (bortset fra ildebefindende eller besvimelse).

3.2.2

Forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom.

…

9 Erstatning ved varigt mén

…

9.1 Hvad omfatter dækningen

9.1.1

Forsikringen giver ret til erstatning i tilfælde af varigt mén (= medicinsk invaliditet) som følge af et ulykkestilfælde.

…

9.2 Hvad omfatter dækningen ikke

9.2.1

Gener svarende til et i forvejen bestående mén eller en lidelse, herunder degenerativ forandring, uanset om den ikke tidligere har været symptomgivende. Endvidere kan dette forhold ikke bevirke, at méngraden fastsættes højere, end hvis et sådant mén eller lidelse ikke eksisterede."

9. 91082

Nævnet udtaler:

Klageren har anmeldt, at hun den 27/8 2013 var udsat for et ulykkestilfælde, hvor hun faldt ned ad en trappe. Ved ulykken pådrog hun sig smerter i halebenet og lænderyggen. Hun har efterfølgende klaget over stærke lændesmerter med udstrålende smerter til begge ben. Klageren fik foretaget en stivgørende operation af lænden den 12/12 2014.

Selskabet har fastsat méngraden til 5 % og har udbetalt erstatning i overensstemmelse hermed. Selskabet har med henvisning til udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 23/3 2017 anført, at der ikke er årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og den stivgørende rygoperation, da operationen er foretaget på grund af klagerens degenerative forandringer og ikke som følge af ulykkestilfældet. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet klagerens varige mén efter ulykkestilfældet til mindre end 5 %.

Klagerens advokat har anført, at klageren som følge af ulykkestilfældet har pådraget sig et varigt mén på mindst 20 %. Til støtte herfor har advokaten blandt andet henvist til, at klageren forud for ulykkestilfældet aldrig har haft lænderyggener, og at den stivgørende operation er en følge af ulykkestilfældet. Advokaten har endvidere anført, at klageren har haft svære smerter i ryggen siden ulykkestilfældet, og at disse også har været til stede inden operationen.

Efter en gennemgang af sagen, herunder de lægelige bilag og Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse af den 23/3 2017, finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har fastsat det varige mén efter ulykken til 5 %.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at det fremgår af journalnotat af 30/10 2014 fra rygkirurgisk ambulatorium, at MR-scanning blandt andet har vist facetledsartrose, facetledshypertrofi, recesstenose og diskusdegeneration på niveau L4/L5 i lænderyggen, hvilket er det sted i ryggen, hvor klageren har fået foretaget en stivgørende operation den 12/12 2014. Af journalnotet af 12/12 2014 fra operationen fremgår yderligere, at facetleddene (L4/L5) "er svært hypertrofieret og prominerer ind i spinalkanalen".

Nævnet har også lagt vægt på, at det blandt andet fremgår af neurokirurgisk speciallægeerklæring af 18/4 2016, at de degenerative forandringer, som blev påvist ved MR-scanning, ikke er traumerelaterede forandringer. Hertil bemærker nævnet, at det blandt andet fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 9.2.1, at forsikringen ikke dækker "Gener svarende til et i forvejen bestående mén eller en lidelse, herunder degenerativ forandring, uanset om den ikke tidligere har været symptomgivende".

Endvidere har nævnet lagt vægt på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved udtalelse af 23/3 2017 har vurderet, at klagerens varige mén som følge af ulykkestilfældet den 27/8 2013 er mindre end 5 %. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i sin udtalelse, ud fra en lægelig vurdering, anført, at der ikke er årsagssammenhæng mellem de påviste degenerative forandringer samt den stivgørende operation og det anmeldte ulykkestilfælde.

Det, som klageren i øvrigt har anført, herunder at et andet selskab har vurderet det varige mén til 15 %, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Mette Eisenhardt